

SATISFACTIA ȘI STABILITATEA MARITALĂ ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI COVID-19

Cristina DOLINSCHI

CZU: [152.942 + 316.356.2]:616.91

crisdolinsk@mail.ru

Epidemiile sunt o formă de stres extern pentru cupluri și familii, iar specialiștii în domeniu devin din ce în ce mai preocupați de modul în care epidemia Covid-19 ar putea modela rezultate pe termen lung. Potențialul impact al pandemiei asupra căsătoriilor se referă la afectarea negativă a modalității de relaționare conjugală, partenerii dezvoltând stres extern, iar interacțiunile devenind mai puțin constructive. Prezența factorilor de stres externi (șomajul, dificultățile economice, suprasolicitarea în activitățile casnice, conflictul muncă-familie) creează un context în care partenerilor le este mai dificil să răspundă nevoilor reciproce, astfel reducându-se gradul de satisfacție resimțit. În plus, cuplurile cu diverse probleme financiare sunt susceptibile de a fi expuse unui risc mai mare de disoluție conjugală. Distanțarea socială și rămânerea acasă sunt esențiale pentru reducerea transmiterii COVID-19, dar aceste măsuri de protecție perturbă rutina cuplurilor și a familiilor. Ambii parteneri pot încerca să lucreze de acasă, iar cuplurile cu copii au responsabilitatea suplimentară de a avea grijă de aceștia în timp ce lucrează, asigurându-se că copiii lor finalizează sarcinile școlare și rămân în siguranță.

Deși la nivel mondial au fost efectuate puține cercetări empirice asupra impactului pandemiei COVID-19 privind calitatea relațiilor interpersonale, există studii care atestă repercusiunile negative ale pandemiei asupra interrelaționării sociale. Balzarini și colab. (2020) au descoperit că factorii de stres asociați cu COVID-19 au o asociere semnificativă cu un nivel mai scăzut de satisfacție în relație, precum și acutizarea conflictelor [1], în timp ce Chung și colab. (2020) arată că COVID-19 a dus la niveluri mai mari de stres parental, ceea ce poate contribui la adoptarea unor stiluri parentale mai dure [2, p. 3].

În acest context, ne-am propus să determinăm nivelul satisfacției și stabilității maritale înainte și în perioada pandemiei la un eșantion de

ȘTIINȚE SOCIALE

Psihologie, științe ale educației, sociologie și asistență socială

20 de cupluri căsătorite. Inițial, respondenții au completat următoarele teste: *Testul satisfacției conjugale*, elaborat de V. Stolin, T. Romanova, G. Butenco și *Testul stabilității în cuplu*, iar ulterior aceste instrumente de măsură au fost readministrate eșantionului în perioada mai-iunie 2020.

Vom prezenta în continuare rezultatele obținute de către participanții în cadrul acestui studiu. Datele procentuale cu privire la stabilitatea conjugală sunt reflectate în Tabelul 1.

Tabelul 1

Distribuția de frecvență la scala stabilitate conjugală

	<i>Stabilitatea conjugală, %</i>			
	scăzută	medie	moderată	întă
	<i>Înainte de pandemie</i>			
Femei	5	35	35	25
Bărbați	-	20	70	10
	<i>În pandemie</i>			
Femei	-	25	50	25
Bărbați	-	25	70	5

Tabelul 2

Distribuția de frecvență la scala satisfacție conjugală

	Insatisfacție totală	<i>Satisfacție conjugală</i>					
		Insatisfacție semnificativă	Mai mult insatisfacție decât satisfacție	Nivel egal de satisfacție și insatisfacție	Mai mult satisfacție decât insatisfacție	Satisfacție semnificativă	Satisfacție totală
		<i>Înainte de pandemie, %</i>					
Femei	5	25	5	-	15	35	15
Bărbați	-	15	10	10	15	40	10
		<i>În pandemie, %</i>					
Femei	15	25	15	15	20	10	-
Bărbați	15	15	15	5	30	10	10

Analizând valorile procentuale obținute, putem menționa că majoritatea cuplurilor investigate înainte de pandemie au nivel de stabilitate moderat și înalt (60% femei și 80% bărbați). În situația epidemiologică actuală se observă o creștere a nivelului de stabilitate maritală moderată la femei (50% față de 35% înainte de pandemie) și o diminuare nesemnificativă a nivelului înalt de stabilitate la bărbați (5% față de 10% înainte de pandemie). Totodată, aceste rezultate denotă faptul că în marea majoritate partenerii dispun de capacități interadaptative în cadrul cuplului.

Datele din Tabelul 2 indică faptul că înainte de pandemie atât femeile, cât și bărbații se află la un nivel mai mare de medie la satisfacția conjugală (65%). Coexistența conjugală satisfăcătoare presupune exercitarea funcțional-adaptativă a rolului marital, astfel dezvoltându-se trăiri afective stenicice de tipul mulțumirii, satisfacției, împlinirii, echilibrului, armoniei etc., precum și un nivel optim de intercomunicare pozitivă și aptitudini maritale eficiente.

În continuare, verificăm rezultatele respective prin evaluarea diferențelor dintre valorile medii la scalele stabilitate și satisfacție maritală.

Tabelul 3

Valorile medii la scalele stabilității și satisfacției conjugale la femei

	<i>Femei</i>		<i>Testul Student</i>
	<i>Înainte de pandemie</i>	<i>În pandemie</i>	
<i>Stabilitate</i>	17,35	19,15	nesemnificativ
<i>Satisfacție</i>	30,50	24,70	t=4,040 p=0,001

Tabelul 4

Valorile medii la scalele stabilității și satisfacției conjugale la bărbați

	<i>Bărbați</i>		<i>Testul Student</i>
	<i>Înainte de pandemie</i>	<i>În pandemie</i>	
<i>Stabilitate</i>	17,45	17,10	nesemnificativ
<i>Satisfacție</i>	30,80	26,70	t=4,017; p=0,001

În urma examinării rezultatelor test-retest obținute de către partenerii maritali, observăm o diminuare a valorilor obținute la scala satisfacției conjugale atât la femei, cât și la bărbați. Scăderea nivelului

satisfacției în cuplu a fost confirmată statistic și de rezultatele testului t-Student. Astfel, testul a scos în evidență prezența diferenței semnificative între etapa test-retest la variabila *Satisfacție conjugală* (la femei: test $m=30,50$; retest $m=24,70$; $t=4,040$ $p=0,001$ și la bărbați: test $m=30,80$; retest $m=26,70$; $t=4,017$ $p=0,001$). Datele prezentate ne permit să afirmăm că la partenerii maritali a scăzut nivelul satisfacției în cuplu pe timp de pandemie. Diminuarea înregistrată se poate datora mai multor factori, printre care putem presupune: creșterea incertitudinii și nesiguranței, împărțirea deficitară a responsabilităților casnice, conflictul muncă-familie, resurse financiare limitate, reducerea rețelelor sociale. Dacă analizăm la nivel general datele obținute la scala *Stabilitate conjugală*, deși se atestă diferențe în valorile procentuale, ele rămân a fi ne semnificative, fapt confirmat și prin prelucrarea statistică ulterioară a rezultatelor, utilizând testul t-Student.

Căsătoriile și relațiile strânse pot supraviețui pandemiei COVID-19, focusându-se pe comportamente adaptative, nonconflictuale, comunicare pozitivă, mobilizarea resurselor de a face față satisfăcător stresurilor interne și externe. Deși cuplurile se vor confrunta cu multiple provocări din cauza pandemiei COVID-19, efectele adverse asupra căsătoriilor și familiilor nu sunt inevitabile. Depășirea împreună a adversității poate contribui la dezvoltarea și menținerea unei calități relaționale stabile și satisfăcătoare.

Referințe:

1. BALZARINI, R. et al. *Love in the Time of Covid: Perceived Partner Responsiveness Buffers People from Lower Relationship Quality Associated with Covid-Related Stressors*, 2020. [Accesat 30.08.2020] Disponibil: https://www.researchgate.net/publication/341436083_Love_in_the_Time_of_COVID_Perceived_Partner_Responsiveness_Buffers_People_from_Lower_Relationship_Quality_Associated_with_COVID-Related_Stressors
2. BIDDLE, N. et al. *Mental health and relationships during the COVID-19 pandemic*. Australian National University: ANU Centre for Social Research and Methods, 2020. [Accesat 30.08.2020]. Disponibil: https://csrcm.cass.anu.edu.au/sites/default/files/docs/2020/7/Mental_health_and_relationships.pdf